

3. Η Αργοναυτική εκστρατεία

Η Αργώ, αφού διέσχισε το Αιγαίο και το στενό του Ελλήσποντου, έφτασε στις **Συμπληγάδες πέτρες**. Αυτές ήταν δυο πελώριοι βράχοι που ανοιγόκλειναν και τσάκιζαν τα καράβια που περνούσαν. Οι Αργοναύτες, ακολουθώντας τη συμβουλή του Φινέα, πριν μπουν στο στενό πέρασμα, άφησαν ένα **περιστέρι** να περάσει. Το περιστέρι πέρασε και μόνο η ουρά του πιάστηκε λίγο στην άκρη από τους βράχους. Τότε οι Αργοναύτες χτύπησαν γρήγορα τα κουπιά τους και με τη βοήθεια της Ήρας πέρασε και η Αργώ, που μόνο στην πρύμνη της χτύπησε λιγάκι. Από τότε οι βράχοι αυτοί έμειναν ακίνητοι για πάντα.

Ταξιδεύοντας ανατολικά, η Αργώ έφτασε στην **Κολχίδα**. Εκεί ο Ιάσοντας παρουσιάστηκε στο βασιλιά Αιήτη και του ζήτησε το χρυσόμαλλο δέρας. Εκείνος του είπε ότι θα του το έδινε, αν κατάφερνε να κάνει κάποιους **άθλους** δύσκολους. Να δέσει, δηλαδή, δυο ταύρους με χάλκινα πόδια και πύρινη ανάσα, να οργώσει μ' αυτούς ένα χωράφι, να σπείρει δόντια δράκου και να σκοτώσει τους οπλισμένους γίγαντες που θα ξεφύτρωναν από τη γη.

Ο Ιάσοντας δέχτηκε και με τη βοήθεια της κόρης του Αιήτη, της Μήδειας, που ήταν ξακουσμένη μάγισσα, έδεσε τους άγριους ταύρους, όργωσε κι έσπειρε δόντια δράκου. Αμέσως πετάχτηκαν απ' τη γη γίγαντες οπλισμένοι και τον περικύκλωσαν. Ο Ιάσοντας έριξε αμέσως ανάμεσά τους μία μεγάλη πέτρα, όπως τον είχε συμβουλέψει η Μήδεια. Οι γίγαντες τότε άρχισαν να χτυπιούνται μεταξύ τους, ώσπου σκοτώθηκαν όλοι.

Μετά από αυτό το κατόρθωμα του Ιάσωνα, η **Μήδεια** έμαθε ότι ο πατέρας της δε σκόπευε να δώσει το **χρυσόμαλλο δέρας** και σχεδίαζε μάλιστα να κάψει την Αργώ. Τότε ο Ιάσοντας διέταξε τους Αργοναύτες να καθίσουν στα κουπιά της Αργώς κι εκείνος μαζί με τη Μήδεια και τον Ορφέα, όταν βράδιασε, έτρεξαν στο δάσος του θεού Άρη. Εκεί η Μήδεια έριξε μαγικό υγρό στα μάτια του δράκου που φύλαγε το δέρας. Ο Ορφέας έπαιξε πολύ γλυκά τη λύρα του κι ο **δράκος** αποκοιμήθηκε. Αμέσως ο Ιάσοντας άρπαξε το χρυσόμαλλο δέρας. Έτρεξαν γρήγορα στη θάλασσα, μπήκαν όλοι στην Αργώ κι έφυγαν από την Κολχίδα.

Όταν γύρισαν στην **Ιωλκό**, ο Πελίας δεν κράτησε το λόγο του και δεν έδωσε το θρόνο στον Ιάσωνα. Εκείνος παντρεύτηκε τη Μήδεια και πήγαν μαζί στην Κόρινθο. Αφιέρωσαν την Αργώ στον Ποσειδώνα, και, για να θυμούνται όλοι την **Αργοναυτική εκστρατεία**, όρισαν να γίνονται εκεί αγώνες προς τιμήν του Ποσειδώνα.

Ο Ιάσοντας πήγαινε συχνά και καθόταν κοντά στην Αργώ. Κάποτε όμως, κι ενώ είχε γίνει πια γέρος, έπεσε ένα ξύλο από το κατάρτι της Αργώς και τον σκότωσε.

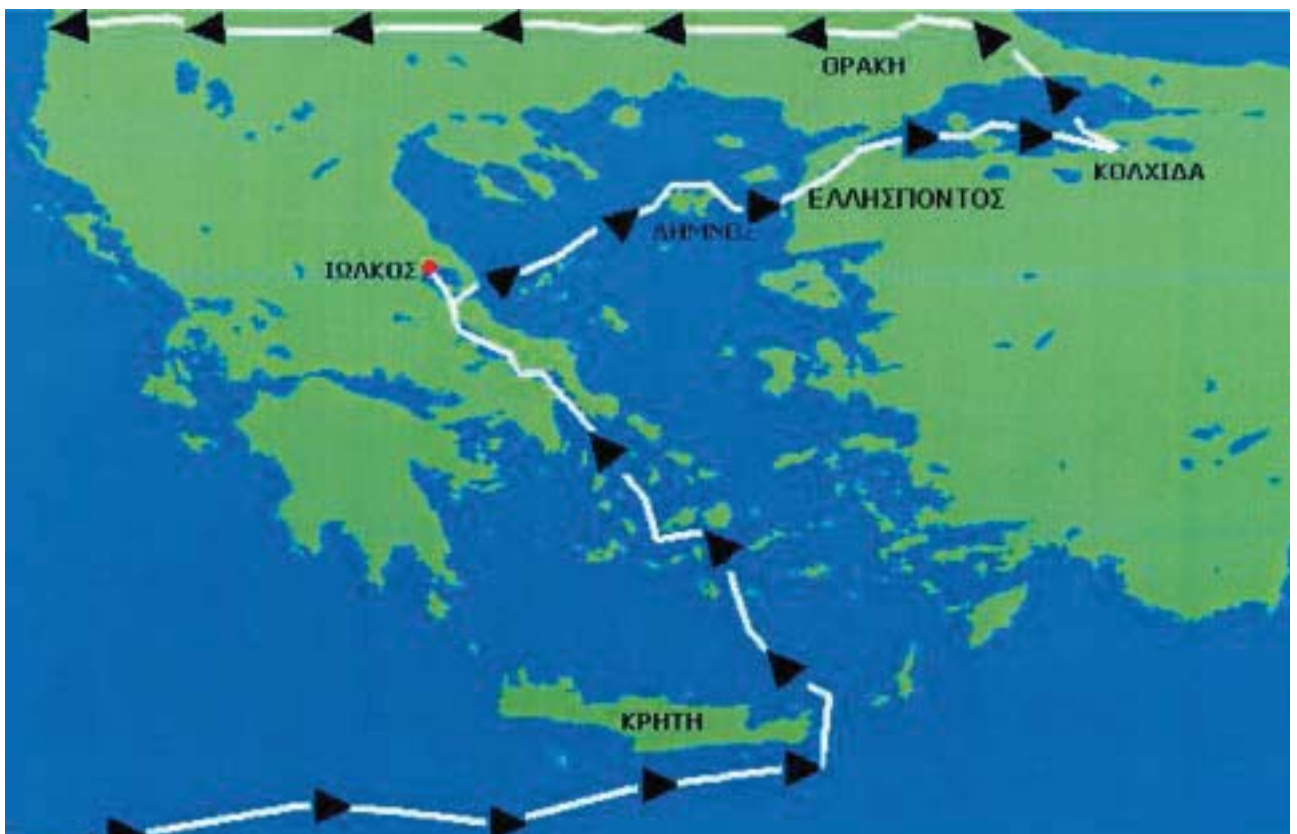

1. Ενώ η Μήδεια αποκοιμίζει το δράκο, ο Ιάσοντας αρπάζει το χρυσόμαλλο δέρας.

Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

2. Ο Ιάσοντας παραδίδει το χρυσόμαλλο δέρας στον Πελία. Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

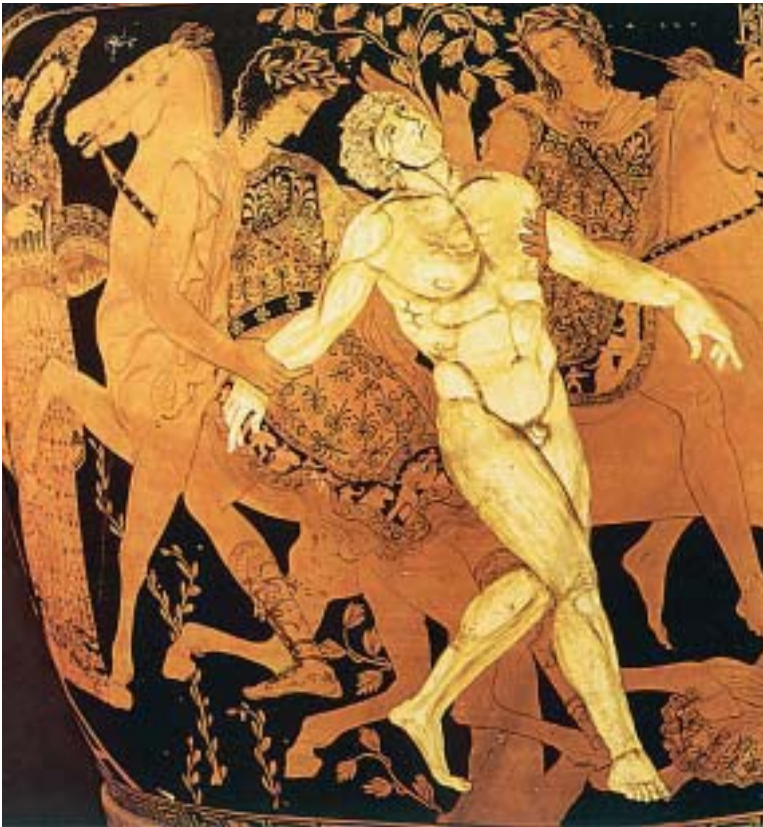
3. Η πορεία που ακολούθησαν οι Αργοναύτες από την Ιωλκό στην Κολχίδα και το πέρασμά τους από την Κρήτη κατά την επιστροφή.

4. Ο Τάλως, το πρώτο ρομπότ;

Για να φτάσουν οι Αργοναύτες απ' την Κολχίδα στην Ιωλλό, περιπλανήθηκαν αρκετά στη θάλασσα. Πέρασαν κι απ' την Κρήτη. Το νησί της Κρήτης όμως το φύλαγε ο χάλκινος γίγαντας Τάλως, που έκανε τρεις φορές τη μέρα το γύρο του νησιού κι εμπόδιζε τα ξένα πλοία να πλησιάσουν στην ακτή.

Ο Τάλως είχε μόνο μια φλέβα με αίμα που ξεκινούσε απ' το λαιμό κι έφτανε στον αστραγάλο του κι έκλεινε εκεί μ' ένα χάλκινο καρφί. Όταν είδε την Αργώ να πλησιάζει, άρχισε να της πετά τεράστιους βράχους. Η Μήδεια όμως, με το μαγικό της βλέμμα και με τα ξόρκια της, τον έπεισε να τους αφήσει να πλησιάσουν, τάχα για να του βγάλει το χάλκινο καρφί, κι έτσι να γίνει αθάνατος. Ο Τάλως την πίστεψε. Όταν όμως η Μήδεια τράβηξε το χάλκινο καρφί από το πόδι του, το αίμα του όλο χύθηκε κι ο Τάλως έπεσε νεκρός.

Απολλόδωρος, *Βιβλιοθήκη Α 9, 26* (διασκευή)

5. Ο Τάλως ετοιμοθάνατος. Αριστερά η Μήδεια.
Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

6. Μύθοι για τους αστερισμούς

Η Αθηνά έκανε την Αργώ αστερισμό για να μη λησμονηθεί το τολμηρό ταξίδι της. Από τότε η Αργώ αρμενίζει στο πέλαγο του ουρανού, που τέλος δεν έχει. Και στους ανθρώπους, όταν στρέφουν τα μάτια τους ψηλά, θυμίζει τα ένδοξα παλικάρια που κάποτε, χιλιάδες χρόνια πριν, πήραν στα χέρια τους τα κουπιά της και ταξίδεψαν στα πέρατα της γης.

Και λένε και για τη λύρα του Ορφέα πως έγινε και αυτή στο τέλος αστερισμός για όσα καλά προσφερε η μουσική της.

Άθα Γιαλούρη, *Μύθοι των αρχαίων Ελλήνων για τους αστερισμούς*, σελ.52

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Πώς πέρασαν οι Αργοναύτες τις Συμπληγάδες πέτρες;
2. Ποιους άθλους ανέθεσε ο Αιήτης στον Ιάσονα; Ποιος άλλος ήρωας ανέλαβε να εκτελέσει μεγάλους άθλους και γιατί;
3. Με ποιο τρόπο άρπαξε ο Ιάσωνας το χρυσόμαλλο δέρας; Ποιος τον βοήθησε;